U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **JUDr. et Ing. P. G., Ph.D.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy,** se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, v řízení o kasačních stížnostech žalobce proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2011, č. j. 8 A 103/2010 - 33, a ze dne 11. 8. 2011, č. j. 8 A 103/2010 - 37,

takto:

I. Kasační stížnosti **se odmítají.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Kasační stížnostmi ze dne 15. 7. 2011 a 21. 8. 2011 žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti dvěma usnesením Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2011, č. j. 8 A 103/2010 - 33, a ze dne 11. 8. 2011, č. j. 8 A 103/2010 - 37. Napadeným usnesením ze dne 15. 6. 2011 bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru živnostenského a občanskoprávního ze dne 11. 2. 2010, č. j. S-MHMP 64508a/2010. Napadeným usnesením ze dne 11. 8. 2011 byl pak stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti.

Před meritorním posouzením kasačních stížností shledal Nejvyšší správní soud, že nejsou splněny všechny podmínky řízení, tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn a nelze pro něj v řízení pokračovat. Kasační stížnost ze dne 21. 8. 2011 je navíc nepřípustná podle ust. § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřípustný.

Kasační stížností ze dne 21. 8. 2011 stěžovatel napadl usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 8. 2011, č. j. 8 A 103/2010 - 37, kterým byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti. Kasační stížnost proti výzvě k zaplacení soudního poplatku je však v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 2/2008 - 47, dostupný na www.nssoud.cz) nepřípustná dle ust. § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. Jedná se totiž o rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost ze dne 21. 8. 2011 odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

Ani kasační stížnost ze dne 15. 7. 2011 však nebylo možné věcně posoudit, neboť v řízení nebyla splněna podmínka řízení podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn.

Podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Jelikož v řízení o kasačních stížnostech nebyla splněna podmínka řízení podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s., vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 15. 5. 2012, č. j. 7 As 67/2012 - 8, aby ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení tohoto usnesení buďto předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že on sám nebo jeho zaměstnanec má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel byl současně poučen o následcích nevyhovění výzvě. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 24. 5. 2012.

Na uvedenou výzvu stěžovatel věcně nereagoval. Podáním ze dne 30. 5. 2012 pouze uplatnil námitku podjatosti soudců a dalších pracovníků Nejvyššího správního soudu. O námitce podjatosti soudců JUDr. Elišky Cihlářové, JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Ludmily Valentové, JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. bylo rozhodnuto usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 9. 2012, č. j. Nao 56/2012 - 23, tak, že tito soudci nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 67/2012. Toto usnesení nabylo právní moci dne 17. 9. 2012.

Protože z obsahu soudního spisu nevyplývá, že by stěžovatel udělil plnou moc advokátovi pro zastupování v řízení o kasačních stížnostech nebo že by jeho zaměstnanec nebo on sám měl právnické vzdělání požadované pro výkon advokacie, trpí řízení nedostatkem podmínky řízení dle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. Ačkoliv se jedná o nedostatek

odstranitelný, nebyl stěžovatelem přes výzvu soudu odstraněn. Jelikož nelze v řízení o kasačních stížnostech bez odstranění uvedeného nedostatku pokračovat, přistoupil Nejvyšší správní soud k odmítnutí kasační stížnosti ze dne 15. 7. 2011 podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.). Tento důvod se vztahuje i na kasační stížnost ze dne 21. 8. 2011, nicméně ta musela být primárně odmítnuta pro nepřípustnost dle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud podotýká, že v řízení nebyly splněny podmínky pro ustanovení tlumočníka stěžovateli. Stěžovatel se v kasačních stížnostech domáhal toho, aby mu byl podle čl. 37 odst. 4 Listiny základních práv a svobod a ust. § 18 odst. 2 o. s. ř. ustanoven tlumočník z důvodu, „*že neovládá jazyk, kterým se vede jednání a řízení.*“ Nejvyšší správní soud tuto žádost posoudil za použití ust. § 64 s. ř. s. podle ust. § 18 odst. 2 o. s. ř., podle něhož „*účastníku, jehož mateřštinou je jiný než český jazyk, soud ustanoví tlumočníka, jakmile taková potřeba vyjde v řízení najevo. Totéž platí, jde-li o ustanovení tlumočníka účastníku, s nímž se nelze dorozumět jinak než některým z komunikačních systémů neslyšících a hluchoslepých osob.*“ Z výpisu evidence obyvatel však vyplývá, že stěžovatel se narodil a žije v České republice. Nelze proto mít za to, že by se jednalo o účastníka, jehož mateřštinou je jiný než český jazyk. Navíc stěžovatel se soudy vždy (v prvním stupni i v řízení o kasačních stížnostech) komunikoval v českém jazyce a nevyvstala tak potřeba pro ustanovení tlumočníka stěžovateli. Z jeho podání (psaných i vlastní rukou) je zřejmé, že se nejedná o osobu hluchoslepou. A nakonec, v písemné fázi řízení by nevyvstala potřeba pro ustanovení tlumočníka ani v případě, že by byl stěžovatel osobou neslyšící. Z uvedených důvodů nebyl stěžovateli tlumočník ustanoven.

O vyloučení či nevyloučení dalších soudních osob (na které námitka podjatosti zřejmě směřovala: „*včetně jejich asistenta Š. za správnost vyhotovení S.*“) nebylo potřeba rozhodovat s ohledem na skutečnost, že se tyto osoby v dané věci nebudou podílet na výkonu pravomoci soudu (srov. obdobně ve vztahu k podjatosti soudců, kteří se nepodílí na rozhodování dané konkrétní věci, usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005 - 34, č. 408/2004 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2012

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu